

счастіето ѝ, ко ето бѣше положено въ една са-
дохранительница. Младото момиче ѝ взе напра-
ви единъ кръгъ въ градината и като ѝ украси
съ зеленина и цвѣтъ, послѣ отиде въ Ерлавро-
на единъ часъ предъ зачетіето на святата служ-
ба, положи ѝ на гробъта на добродѣтельныйа
іакова, и текущитъ ѝ върху цвѣтата слъзы
дъсяха ся какъто утренняя роса. » Любезный
и добродѣтельный Отче, каза: ето че не можа да
ти отдамъ защото направи за меня освенъ да
украся гробъта ти съ малкій тойзи даръ. От-
далечъ селцитъ съзыраха това посвященіе съ
глубока трогателность и въ глубината сърдеч-
на си моляха ся за младото момиче и благосле-
вяха благочестивѣтъ душѣ на благочестивый
старецъ.

На утрениныйа день жителитъ на селцината
събираха сѣното на голѣмата поляна което ся на-
мираше върху дѣсѣтъ. Като бѣха заняти на
това дѣло, една часть отъ лѣняно платно
което бѣха прострѣли върху сѣното, нѣколко
стъпки далечъ отъ къщата стана невидимо.
Младата селчанка не ся усѣти, освенъ
повечеря. Нелегкоѣрна какъто сребролюбцитъ,
хвърли си подозрѣніето върху Марія. Іаковъ, ка-
то познаваше своѣтъ и дъщеринициѣтъ си невин-
ность, бѣше разказалъ на селчанциѣтъ съпру-
гата му, събытіето на прѣстѣпѣтъ, а тѣи —
на сина си; Той же просто го расправи на съ-
пругата си, като съжаляваше Марію. Вечерѣта